

15 Ιουλίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Διστής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΟΥΛΛΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 479/92)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο — Προσβλητές είναι μόνο οι εκτελεστές διοικητικές πράξεις — Έννοια Δημιουργία, τροποποίηση ή κατάργηση μιας νομικής κατάστασης.

Διοικητική Πράξη — Βεβαιωτική — Βεβαίωση ή επανάληψη μιας προηγούμενης εκτελεστής διοικητικής απόφασης — Βεβαιωτική απόφαση δε δημιουργεί από μόνη της έννομα αποτελέσματα — Παρά την εμμόνη στο περιεχόμενο προηγούμενης απόφασης η νέα απόφαση είναι εκτελεστή, αν εκδόθηκε μετά από νέα έρευνα της υπόθεσης όπου λήφθηκαν υπόψη νέα ουσιώδη στοιχεία. 5
10

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δικαστικός έλεγχος — Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση της Διοίκησης αλλά απλώς την ελέγχει — Το Δικαστήριο επεμβαίνει ακυρωτικά μόνο όταν διαπιστώσει πλάνη περί τα πράγματα ή τον Νόμο ή κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας. 15

*Ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεως Νόμος (Ν. 41/80) — Άρθρο 49 — Σύ- νταξη χηρείας, λόγω θανάτου από εργατικό ατύχημα — Ο θάνατος πρέπει να είναι το φυσικό επακόλουθο του τραυματισμού στο ερ- 20
γατικό ατύχημα — Πλανημένη εκτίμηση της διοίκησης να απορρί-
ψει αίτημα για σύνταξη χηρείας, αποφασίζοντας ότι ο θάνατος που
προήλθε από τη θεραπευτική αγωγή του τραύματος, δεν ήταν συνέ-
πεια του εργατικού ατυχήματος.* 25

5 Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της, την απόφαση των καθ'ων η αίτηση να απορρίψουν αίτημά της για χορήγηση σ' αυτήν σύνταξης χηρείας λόγω θανάτου από εργατικό ατύχημα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 49 του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου του 1980 (Ν. 41/80).

10 Σύμφωνα με τα γεγονότα της υπόθεσης ο θάνατος είχε επέλθει από τη θεραπευτική αγωγή που είχε χορηγηθεί για θεραπεία τραυματισμού στο μάτι του συζύγου της αιτήτριας που είχε γίνει κατά την ώρα της εργασίας του.

15 Οι καθ'ων η αίτηση πρόβαλαν προδικαστική ένσταση ότι η επίδικη απόφαση ήταν βεβαιωτική προηγούμενης εκτελεστής απόφασης τους, γιατί λήφθηκε χωρίς την διεξαγωγή νέας έρευνας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20 1. Είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου, ότι για να μπορεί να προσβληθεί μια πράξη ενός διοικητικού οργάνου ενώπιον του Δικαστηρίου, πρέπει να είναι εκτελεστή. Εκτελεστή είναι η πράξη με την οποία δημιουργείται, τροποποιείται ή καταργείται μια νομική κατάσταση.

25 Βεβαιωτικές πράξεις δεν έχουν εκτελεστό χαρακτήρα και δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής. Βεβαιωτική, είναι η πράξη με την οποία η διοίκηση βεβαιώνει ή επαναλαμβάνει το περιεχόμενο μιας άλλης προγενέστερης εκτελεστής πράξης, δηλώνοντας έτσι την εμμονή της σ'αυτή, χωρίς να δημιουργεί από μόνη της έννομα αποτελέσματα.

30 Απόφαση ή πράξη που επαναλαμβάνει το περιεχόμενο προηγούμενης, είναι εκτελεστή αν εκδόθηκε μετά από νέα έρευνα της υπόθεσης και νέα έρευνα υπάρχει όταν λαμβάνονται υπόψη νέα ουσιώδη στοιχεία.

40 Το Δικαστήριο διαφωνεί με την εισήγηση του δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι η επιστολή ημερ. 28.4.92 είναι βεβαιωτική της προγενέστερης με ημερομηνία 3.9.91. Όπως προκύπτει από την ίδια την επιστολή του Διευθυντή, ημερ. 28.4.92 η περίπτωση της αιτήτριας επανεξετάστηκε, "με βάση τα νέα δεδομένα". Συνεπώς η επιστολή με ημερομηνία 28.4.92, περιέχει εκτελεστή απόφαση, εφόσον πριν την έκδοσή της έγινε επανεξέταση της υπόθεσης, με βάση νέα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον των καθ'ων η αίτηση.

2. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κρίση της Διοίκησης αλλά απλώς να την ελέγξει και δεν επεμβαίνει ακυρωτικά εφόσον το διοικητικό όργανο στάθμισε ορθά όλα τα γεγονότα και στοιχεία, η απόφαση του δε στηρίχτηκε σε πεπλανημένη εκτίμηση των στοιχείων αυτών ή σε εσφαλμένη ερμηνεία του Νόμου ή δεν αποτελούσε κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας. 5

Με βάση όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου και όπως αυτά εκτίθενται με λεπτομέρεια πιο πάνω, κρίνεται ότι η απόφαση του Διευθυντή να θεωρήσει ότι ο θάνατος δεν προήλθε από το τραύμα στο μάτι, δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή. Το περιεχόμενο των ιατρικών πιστοποιητικών που ήταν ενώπιόν του όπως και η έκθεση του Υπουργείου Υγείας ημερ. 31.1.92, που επίσης τέθηκε υπόψη του, υποστηρίζουν το συμπέρασμα, ότι ο θάνατος του συζύγου της αιτήτριας είναι το φυσικό επακόλουθο του τραυματισμού που υπέστη στο μάτι. Η διοίκηση δε φαίνεται να έχει σταθμίσει ορθά όλα τα γεγονότα που ήταν ενώπιόν της και η απόφασή της στηρίχτηκε σε πεπλανημένη εκτίμηση των στοιχείων αυτών. 10 15

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα. 20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kolokassides v. Republic (1965) 3 C.L.R. 542, 25

Δημοκρατία v. Χατζηπαντελή (1989) 3 Α.Α.Δ. 961,

Pieris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1054, 30

Zivlas v. Municipality of Paphos (1975) 3 C.L.R. 349,

Republic v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594.

Προσφυγή. 35

Προσφυγή με την οποία η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε αίτημά της για χορήγηση σ' αυτήν σύνταξης χηρείας, λόγω θανάτου του συζύγου της από εργατικό ατύχημα. 40

Α. Παπαχαραλάμπους, για την Αιτήτρια.

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'

ων η αιτηση.

Cur. adv. vult.

5 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ο Διευθυντής) να μην καταβληθεί σ' αυτή σύνταξη χηρείας λόγω θανάτου από εργατικό ατύχημα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49 του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου του 1980 (Ν. 41/80) όπως τροποποιήθηκε, (ο Νόμος).

10 Η αιτήτρια υπέβαλε στις 24.4.91 αίτηση για παροχή σύνταξης χηρείας λόγω θανάτου του συζύγου της από εργατικό ατύχημα. Η αιτήτρια ισχυρίζεται ότι ο σύζυγός της απεβίωσε στις 18.4.91
15 μετά από μόλυνση που υπέστη από κάμπη πεύκου που εισχώρησε στο αριστερό του μάτι κατά τη διάρκεια της απασχόλησής του ως εργάτης του Τμήματος Δημοσίων Έργων στο σύμπλεγμα των Κυβερνητικών κτιρίων στη Λευκωσία.

20 Κατά την εξέταση της αίτησης ζητήθηκαν από το Υπουργείο Υγείας τα αίτια του θανάτου του ασφαλισμένου καθώς και άλλα στοιχεία και πληροφορίες.

25 Το Υπουργείο Υγείας εφοδίασε το Διευθυντή με δύο αντίγραφα ιατρικών εκθέσεων των ιατρών Δρος. Κ. Περίδη, Ανώτερου Ειδικού Οφθαλμιάτρου, ημερ. 29.10.91 και του Δρος Α. Πούλλου, ημερ. 10.10.91.

30 Ο Δρ. Περίδης αναφέρει στο πιστοποιητικό του ότι "ο αποθανών Κλέαρχος Παννακού εισήχθη στο Οφθαλμολογικό Τμήμα στις 4.4.91 με οξεία ιριδοκυκλίτιδα λόγω τραύματος στο μάτι κατά τη διάρκεια της εργασίας του από σκάληρα κάμπης πεύκου. Εχορηγήθησαν ενδεδειγμένες υψηλές δόσεις αντιβιοτικού και κορτιζόνης με σημαντική βελτίωση της κατάστασης του ματιού του πλην όμως παρουσίασε σοβαρές επιπλοκές της υγείας του και μετεφέρθη στο παθολογικό τμήμα του Γενικού Νοσοκομείου Λευκωσίας στις 14.4.91 για περαιτέρω θεραπεία".

Στο πιστοποιητικό του Δρα Πούλλου αναφέρονται τα εξής:

40 "Ό ως άνω μεταφέρθη παρ' ημίν την 15.4.91 εκ του Οφθαλμολογικού Τμήματος του Μακαρείου Νοσοκομείου λόγω υψηλού πυρετού και αιμορραγικού εξανθήματος νοσηλεύετο στο Οφθαλμολογικό Τμήμα του Μακαρείου Νοσοκομείου για ενδοφθαλμίτιδα αριστερού οφθαλμού προκληθήσαν εκ κά-

μπιας των πεύκων.

Εκ του γενομένου κλινικοεργαστηριακού ελέγχου διεπιστώθη ότι ο ως άνω έπασχεν εκ σταφυλοκοκκικής συψαιμίας επιπλακείσης με διαταραχές πηκτικότητας του αίματος και ενδοεγκεφαλικής αιμορραγίας. 5

Απεβίωσε την 18.4.91."

Με βάση τα πιο πάνω η αίτηση της αιτήτριας για χορήγηση σύνταξης χηρείας λόγω θανάτου εξ αιτίας εργατικού ατυχήματος σύμφωνα με το άρθρο 29, απορρίφθηκε γιατί από τα ιατρικά δεδομένα που υπήρχαν δε διαπιστώθηκε ότι ο θάνατος προκλήθηκε συνεπεία του τραύματος στο μάτι που ο σύζυγός της είχε κατά το εργατικό ατύχημα. Το άρθρο 49(1) του Νόμου προνοεί τα εξής: 10 15

"Οσάκις μισθωτός υφίσταται σωματικήν βλάβην συνεπεία επαγγελματικού ατυχήματος, η δε σχετική σωματική βλάβη επάγεται τον θάνατον αυτού, καταβάλλονται παροχαί λόγω θανάτου εις τους επιζώντας αυτού συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος άρθρου"

Στην αιτήτρια χορηγήθηκε σύνταξη χηρείας από 18.4.91 σύμφωνα με το άρθρο 39 του Νόμου. 25

Στις 20.3.92 η αιτήτρια ζήτησε μέσω των δικηγόρων της επανεξέταση της υπόθεσης αποστέλλοντας νέα έκθεση του Υπουργείου Υγείας ημερ. 31.1.92 που ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής: 30

"Ο αποβιώσας εισήχθη στο οφθαλμολογικό Τμήμα στις 4.4.91 λόγω φλεγμονής αριστερού οφθαλμού και μικροελκώσεων του κερατοειδούς που προκλήθηκε από είσοδο κάμπιας σ' αυτό. 35

Του χορηγήθη υψηλή δόση κορτιζόνης 500 mg ημερησίως ενδοφλεβίως με αντιβιοτικό ευρέως φάσματος. Η κατάσταση εβελτιώοντο συνεχώς, το οίδημα και η φλεγμονή υπεχώρησε, έγινε διακοπή του αντιβιοτικού και σταδιακή μείωση της πρεδνιζολόνης για αποφυγή επιπλοκών. Ο ασθενής ήτο καλά και καθόταν στον καναπέ του δωματίου του. 40

Στις 13.4.1991 η επί καθήκοντι SISTER ανέφερε στην επί καθήκοντο οφθαλμίατρο ότι ο ασθενής ανέπτυξε πυρετό.

- 5 Επειδή η γενική κατάσταση άρχισε να μην είναι τόσο καλή η γιατρός κάλεσε τον επί καθηκόντο Παθολόγο να τον εξετάσουν μαζί. Μετά την εξέταση απεφασίσθη η εκ νέου χορήγηση σ' αυτόν αντιβιοτικού ευρέως φάσματος, ο δε παθολόγος ανέγραψε και διάφορες εργαστηριακές εξετάσεις μεταξύ των οποίων και καλλιέργεια αίματος, γιατί είχαν εμφανισθεί στην κοιλιακή χώρα του ασθενούς αραιές πετέχειες και ο παθολόγος είχε υποψιασθεί σφαιμία.
- 10 Το απόγευμα της ίδιας ημέρας η οφθαλμίατρος ξαναεπισκέφθηκε τον ασθενή, και επειδή ανέπτυξε περισσότερες πετέχειες ξανακάλεσε τον παθολόγο για επανεξέταση. Οι εργαστηριακές εξετάσεις ουδέν το παθολογικό έδειξαν, εκτός της καλλιέργειας αίματος που δεν ήτο έτοιμο το αποτέλεσμα της
- 15 εξέτασης.
- 20 Την επόμενη 14.4.1991 το πρωί η κατάσταση του ασθενούς επεδεινώθη με εμφάνιση ελαφρού εγκεφαλικού επεισοδίου με δεξιά ημιπαράλυση και τότε απεφασίσθη η μεταφορά του στο Παθολογικό του Γενικού Νοσοκομείου Λευκωσίας όπου υπεβλήθη αμέσως σε αξονική τομογραφία που έδειξε την ύπαρξη διάχυτης αιμορραγίας στον εγκέφαλο κατά τον μετωπιαίο λοβό.
- 25 Η καλλιέργεια αίματος έδειξε την ύπαρξη χυσίζοντα σταφυλόκοκκου. Παρά την χορήγηση σ' αυτόν αντιβιοτικού ευρέως φάσματος σε πολύ μεγάλες δόσεις, η κατάσταση του αρρώστου χειροτέρευσε και τελικά ο ασθενής υπέκυψε.
- 30 Από τα πιο πάνω είναι φανερό ότι ο ασθενής έτυχε της δέουσας προσοχής και περίθαλψης και ότι η επιμόλυνση με τον χυσίζοντα σταφυλόκοκκο προκλήθηκε από την ανοσοκατασταλτική δράση της κορτιζονοθεραπείας στην οποία υπεβλήθη ο ασθενής για να υποχωρήσει η φλεγμονή του ματιού."
- 35 Ο Διευθυντής απάντησε στους δικηγόρους της αιτήτριας με επιστολή ημερ. 28.4.92 στην οποία ανέφερε ότι "η περίπτωση της κας Γιαννακού έχει επανεξεταστεί με βάση τα νέα δεδομένα και αποφασίστηκε ότι δεν μπορεί να καταβληθεί σ' αυτή σύνταξη χήρας όπως προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 49 γιατί ο θάνατος του συζύγου της δεν προκλήθηκε από τη σωματική βλάβη που υπέστη από το ατύχημα που είχε στις 4.4.91." Ως εκ τούτου η αρχική απόφαση του Εξεταστή Αιταίτησεων με την οποία χορηγήθηκε στην κα. Γιαννακού σύνταξη σύμφωνα με το άρθρο 39, δεν μπορούσε να
- 40 αναθεωρηθεί. Σαν αποτέλεσμα της επιστολής αυτής καταχωρήθηκε

η παρούσα προσφυγή.

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας ήγειρε προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενος ότι η προσβαλλόμενη απόφαση που περιέχεται στην επιστολή ημερ. 28.4.92 είναι βεβαιωτική και ως εκ τούτου με την προσφυγή προσβάλλεται μη εκτελεστή διοικητική πράξη. Σύμφωνα με το δικηγόρο της Δημοκρατίας οι καθ' ων η αίτηση εξέδωσαν διοικητική πράξη με ημερομηνία 3.9.91 (η επιστολή του Εξεταστή Απαιτήσεων με την οποία πληροφορούσε την αιτήτρια ότι η αίτηση της για σύνταξη χηρείας βάσει του άρθρου 39 είχε εγκριθεί). Ισχυρίζεται επίσης ότι με την επιστολή των δικηγόρων της αιτήτριας ημερ. 20.3.92 δεν υποβλήθηκε οποιοδήποτε νέο στοιχείο που δεν ήταν ήδη υπόψη των καθ' ων η αίτηση πριν την έκδοση της απόφασης με ημερ. 3.9.91.

Είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου, ότι για να μπορεί να προσβληθεί μια πράξη ενός διοικητικού οργάνου ενώπιον του Δικαστηρίου, πρέπει να είναι εκτελεστή. Εκτελεστή είναι η πράξη με την οποία δημιουργείται, τροποποιείται ή καταργείται μια νομική κατάσταση (Βλ. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 236-237. Επίσης *Kolokassides v. Republic* (1965) 3 C.L.R. 542, 551 και *Κυπριακή Δημοκρατία v. Χατζηπαντελή* (1989) 3 Α.Α.Δ. 961).

Βεβαιωτικές πράξεις δεν έχουν εκτελεστό χαρακτήρα και δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής. Βεβαιωτική, είναι η πράξη με την οποία η διοίκηση βεβαιώνει ή επαναλαμβάνει το περιεχόμενο μιας άλλης προγενέστερης εκτελεστής πράξης, δηλώνοντας έτσι την εμμονή της σ' αυτή, χωρίς να δημιουργεί από μόνη της έννομα αποτελέσματα. (Βλ. *Pieris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1054, και *Zivlas v. Municipality of Paphos* (1975) 3 C.L.R. 349). Στην υπόθεση *Zivlas* (πιο πάνω) αποφασίστηκε ότι η απόφαση της διοίκησης που λήφθηκε χωρίς έρευνα, με την οποία αργήθηκε να ανακαλέσει προηγούμενη εκτελεστή της πράξη, είναι βεβαιωτική.

Απόφαση ή πράξη που επαναλαμβάνει το περιεχόμενο προηγούμενης, είναι εκτελεστή αν εκδόθηκε μετά από νέα έρευνα της υπόθεσης και νέα έρευνα υπάρχει όταν λαμβάνονται υπόψη νέα ουσιαστά στοιχεία.

Διαφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι η επιστολή ημερ. 28.4.92 είναι βεβαιωτική της προγενέστερης με ημερομηνία 3.9.91. Όπως προκύπτει από την ίδια την επιστολή του Διευθυντή, ημερ. 28.4.92 η περίπτωση της αιτήτριας

επανεξετάστηκε, "με βάση τα νέα δεδομένα". Συνεπώς η επιστολή με ημερομηνία 28.4.92 περιέχει εκτελεστική απόφαση εφόσον πριν την έκδοσή της έγινε επανεξέταση της υπόθεσης με βάση νέα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον των καθ' ων η αίτηση.

5

Η ένσταση απορρίπτεται και θα προχωρήσω να εξετάσω την ουσία της υπόθεσης.

Οι δικηγόροι της αιτήτριας ισχυρίζονται ότι ο θάνατος του συζύγου της ήταν το άμεσο και μοναδικό αποτέλεσμα του τραυματισμού από κάμπη πεύκου και ότι η αιτιώδης συνάφεια του τραύματος από κάμπη πεύκου και του θανάτου του είναι αδιάρρηκτη. Αναφορικά με τα συμπτώματα που αναφέρει ο Δρ. Πούλλος στο πιστοποιητικό του, οι δικηγόροι της αιτήτριας ισχυρίζονται ότι δε διευκρινίζεται κατά πόσο τα εν λόγω συμπτώματα υπήρχαν πριν το ατύχημα και συνεπώς πριν την έναρξη της θεραπευτικής αγωγής. Συνεπώς, καταλήγουν οι δικηγόροι, η διοίκηση εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη βρισκόμενη σε πραγματική πλάνη αφού εξέλαβε ως δεδομένη την ύπαρξη γεγονότων χωρίς αυτά να υπάρχουν.

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας ισχυρίζεται ότι ο σύζυγος της αιτήτριας απεβίωσε αφού είχε παρενέργειες από τη θεραπευτική αγωγή στην οποία υπεβλήθη για θεραπεία του τραύματος. Ως εκ τούτου αναφέρει, αυτή η καθ' αυτή σωματική βλάβη δεν απέφερε το θάνατο και έτσι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 49 του Νόμου.

Το ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσο, σύμφωνα με τα γεγονότα που είχε ενώπιόν του ο Διευθυντής, η απόφασή του να θεωρήσει ότι ο θάνατος του συζύγου της αιτήτριας δεν προήλθε από το τραύμα που υπέστη στο μάτι είναι λογικά επιτρεπτή.

Σύμφωνα με τη νομολογία το Δικαστήριο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κρίση της Διοίκησης αλλά απλώς να την ελέγξει και δεν επεμβαίνει ακυρωτικά εφόσον το διοικητικό όργανο στάθμισε ορθά όλα τα γεγονότα και στοιχεία, η απόφασή του δε στηρίχτηκε σε πεπλανημένη εκτίμηση των στοιχείων αυτών ή σε εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου ή δεν αποτελούσε κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας. (Βλέπε, *R. v. Lefkos Georghiades* (1972) 3 C.L.R. 594).

Με βάση όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου και όπως αυτά εκτίθενται με λεπτομέρεια πιο πάνω, κρίνω ότι η απόφαση του Διευθυντή να θεωρήσει ότι ο θάνατος δεν προήλθε από το

τραύμα στο μάτι, δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή. Το περιεχόμενο των ιατρικών πιστοποιητικών που ήταν ενώπιόν του όπως και η έκθεση του Υπουργείου Υγείας ημερ. 31.1.92 που επίσης τέθηκε υπόψη του, υποστηρίζουν το συμπέρασμα ότι ο θάνατος του συζύγου της αιτήτριας είναι το φυσικό επακόλουθο του τραυματισμού που υπέστη στο μάτι. Η διοίκηση δε φαίνεται να έχει σταθμίσει ορθά όλα τα γεγονότα που ήταν ενώπιόν της και η απόφασή της στηρίχθηκε σε πεπλανημένη εκτίμηση των στοιχείων αυτών.

5

Κάτω από τις περιστάσεις η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται, με έξοδα υπέρ της αιτήτριας.

10

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ της αιτήτριας.